

maakten zij van dit bezoek gebruik om te informeren of de paasplicht nageleefd werd. Waar ze meenden reden tot twijfel te hebben vroegen ze het paas- of biechtbriefje.

Volgens onze zegsman, de vijfenzeventigjarige Daniel Goussey, gebeurde het wel eens dat de „onbetrouwbaren” voor 3 of 4 fr. een paasbriefje afkochten van de „betrouwbaren”.

A. R. GOUSSEY

Walvissen en mammoets te Wenduine

Het strand van Wenduine is niet alleen een ontspanningsoord waar duizenden komen genieten van de gezonde zee-lucht. Het is ook de plaats waar men zijn kennis kan verrijken door de studie van de vroegere bewoning en de observatie van fauna en flora van de zee-kant. Archeologen, anthropologen en biologen vinden er hun gading.

In 1963 spoelden er met een tussenruimte van nog geen twee maanden twee tuimelaars aan. Deze dieren die de wetenschapsmensen tursiops truncatus noemen, werden door tussenkomst van het Gemeentebestuur overgebracht naar het Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen te Brussel. Op 6 mei 1966 werd andermaal een tuimelaar op het Wenduinese strand aangetroffen; deze keer was het een nog levend exemplaar.

De tuimelaar is een verwante van de bruinvis die in het wapen van de gemeente voorkomt¹.

Natuurlijk is het steeds een hele karwei om de aangespoelde krengen van het strand naar het museum te krijgen. Er komen vrachtwagens, sleden en paarden bij te pas. Maar dat hebben de betrokken diensten er wel voor over; als de wetenschap maar gediend wordt.

Een paar jaar geleden werden door het plaatselijk bestuur aan het Brusselse instituut resten van een mammoet – mam-monteus prigenius opgezonden. En in maart 1966 vertrok uit Wenduine de eerste linker rib van een potvis – physeter macrocephalus Linne – naar de hoofdstad. Een potvis of cachelot is een tandwalvis die zich voedt met inktvissen, tot 20 meter lang wordt en 75 ton kan wegen. Van alle grote walvisachtigen heeft de potvis wellicht de grootste handels-

1. In 1340 kregen de Wenduinenars van de proost van St.-Donaas de toelating om met het harpoen – en zonder pardoen – de bruinvissen uit te roeien.

waarde omwille van de amber en de grondstoffen voor de artsennijbereidkunde die hij levert. In de laatste zeven eeuwen kent men voor Nederland slechts 46 strandingsgevallen van potvissen.

Te Wenduine ziet men reeds met belangstelling naar de volgende aanspoeling uit!

EAL 5.66

Het Annuntiatenklooster te St.-Winnoksbergen - V

29 September

Het jaer ons Heeren 1638 is overleden suster Marie Magdalene CASIER van den derden regel van den H. Franciscus.

Het jaer Ons Heeren 1640 is overleden den Eerw. p. Judocus DE GHELKE, eersten biechtvader recollet van dit clooster ende professor in de abdie van Sinte Winnock be-graven tot *Duykercke*.

30 September

Het jaer Ons Heeren 1710 is overleden suster Bernardine Franchoise LECOCK.

Het jaer Ons Heeren 1729 is overleden den Eerw. p. Joannes MEIJERS van de societeijt Jesu, in het 69 jaer syns ouderdoms en het 50 van religie, den welcken seven jaeren met groote neerstigheyt ende liefde onsen biechtvader is geweest, niet tegenstaende syne blinteyt en verscheyde lichaemelicke quaelen met dewelcke den Heer hem beproeft heeft ende dewelcke hij met eene gestichtige verduldigeyt tot den lasten ogenblick van syn leven heeft onderstaen.

Het jaer Ons Heeren 1761 is overleden suster Marie Dorothea COSSAERT.

1 October

Het jaer Ons Heeren 1722 is overleden suster Marie Winnoca VAN DER HULST.

2 October

Het jaer Ons Heeren 1685 is overleden suster Cecilia JAGHER, leecke suster.

3 October

Het jaer Ons Heeren 1676 is overleden de seer eerw. ende godtvruchtighe moeder suster Anna DE GLYMES-COOL,